

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Unde Și Cum](#) > [Ce Lege Se Aplică](#) > Malta

Ce lege se aplică

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Izvoarele normelor în vigoare

1.1 Normele de drept intern

Legile naționale sunt statutare (și anume, legi scrise). Acestea sunt disponibile gratuit pe [site-ul web](#) Legislația Maltei. Având în vedere aderarea Maltei la Uniunea Europeană în 2004, sistemul juridic maltez include, de asemenea, legislația și reglementările UE, care sunt direct aplicabile sau sunt transpuse în legislația malteză și care sunt susceptibile să prevaleze asupra legislației naționale.

Deși principiul precedentului nu este înrădăcinat în dreptul maltez și nu beneficiază de o aplicare obligatorie în Malta, instanțele malteze tind, în general, să țină seama de hotărârile judecătorești anterioare, în special de deciziile pronunțate de Curtea de Apel și Curtea Constituțională (ambele fiind instanțe superioare în Malta).

1.2 Convențiile internaționale multilaterale

- Convenția din 5 octombrie 1961 privind eliminarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine
- Convenția din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială
- Convenția din 18 martie 1970 privind obținerea de probe în străinătate în materie civilă sau comercială
- Convenția din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii
- Convenția din 25 octombrie 1980 privind accesul internațional la justiție
- Convenția din 1 iulie 1985 privind legea aplicabilă trusturilor și recunoașterii acestora
- Convenția din 25 ianuarie 1988 privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală
- Convenția din 16 ianuarie 1992 pentru protecția patrimoniului arheologic
- Convenția din 29 mai 1993 asupra protecției copilului și cooperării în materia adopției internaționale
- Convenția din 19 octombrie 1996 asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor
- Convenția de la Roma din 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale
- Convenția din 30 iunie 2005 privind acordurile de alegere a forului
- Convenția din 23 noiembrie 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei
- Protocolul din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere

Malta a ratificat, de asemenea, o serie de tratate ale Organizației Națiunilor Unite - stadiul procesului de ratificare poate fi vizualizat [aici](#).

1.3 Principalele convenții bilaterale

Nu se cunosc convenții bilaterale la care Malta să fie parte care conțin dispoziții privind alegerea legii aplicabile.

2 Punerea în aplicare a normelor privind conflictul de legi

2.1 Obligația judecătorului de a aplica din proprie inițiativă normele privind conflictul de legi

Normele privind conflictul de legi nu pot fi invocate *ex officio* de către judecător; aceste norme sunt aplicabile numai dacă cel puțin una dintre părțile la proces a susținut că există un conflict de legi. Partea care invocă acest argument trebuie să aducă dovezi satisfăcătoare pentru instanță cu privire la conținutul legii străine. În absența unui astfel de argument sau în absența unor dovezi satisfăcătoare, instanțele naționale trebuie să se pronunțe în conformitate cu legislația malteză.

2.2 Retrimiteria

Poziția Maltei este neclară în ceea ce privește aplicarea doctrinei privind retrimiteria (*renvoi*). Normele codificate privind alegerea legii aplicabile sunt limitate; prin urmare, instanțele trebuie de cele mai multe ori să aplice norme necodificate de drept internațional privat pentru a stabili legea care trebuie aplicată într-o anumită cauză. În fapt, instanțele malteze au statuat că, în absența unei legislații care să reglementeze dreptul internațional privat, instanțele malteze trebuie să recurgă la principiile dreptului comun englez (*English Common Law*). Având în vedere acest lucru, aplicarea engleză a retrimiterii este adoptată de către instanțele malteze. Rezultă așadar că doctrina privind retrimiteria va fi respinsă în ceea ce privește răspunderea delictuală, asigurările și contractele. Aceasta se aplică însă în ceea ce privește valabilitatea testamentelor, revendicările de imobile străine și chestiunile legate de dreptul familiei.

2.3 Schimbarea punctului de legătură

Acest aspect este abordat prin specificarea în fiecare normă privind alegerea legii aplicabile a datei relevante la care este identificat factorul de legătură.

2.4 Excepții de la aplicarea generală a normelor privind conflictul de legi

Instanțele malteze pot refuza să aplice o lege străină care contravine ordinii publice malteze și dacă legea străină respectivă poate fi caracterizată drept lege străină privind veniturile sau drept lege penală.

2.5 Proba legii străine

Motivul aplicării legii străine trebuie dovedit de fapt și nu ca o chestiune de drept. Instanțele malteze au competența de a interpreta legislația națională și nu sunt autorizate să interpreteze ele însele conținutul legislației străine. Pentru a putea înțelege legea străină, instanța numește experți în materie de drept străin. Părțile la proces pot, de asemenea, să prezinte, în cadrul dovezilor furnizate, rapoarte întocmite de diferiți experți.

Sarcina probei revine părții care invocă un astfel de motiv, și anume pârâtului în cadrul procesului.

3 Normele privind conflictul de legi

3.1 Obligații contractuale și acte juridice

În cazurile care privesc obligații contractuale în țări din afara UE, se aplică Convenția de la Roma din 1980, ca urmare a Legii privind Convenția de la Roma privind obligațiile contractuale (ratificare), capitolul 482 din Legislația Maltei. Pe de altă parte, obligațiile contractuale în țările UE sunt reglementate de Regulamentul Roma I [Regulamentul (CE) nr. 593/2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale].

3.2 Obligații extracontractuale

Normele privind conflictul de legi pentru obligațiile necontractuale sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (cunoscut sub denumirea de „Regulamentul Roma II”).

3.3 Statutul persoanei, aspectele legate de starea civilă (nume, domiciliu, capacitate)

Cetățenia malteză se dobândește la naștere, în cazul în care tatăl sau mama este cetățean maltez.

Spre deosebire de cetățenie, reședința obișnuită poate fi aleasă de fiecare persoană în momentul împlinirii vârstei legale. Reședința obișnuită este atribuită în funcție de locul unde o persoană își are reședința cu intenția de a locui în respectiva jurisdicție relevantă pe o perioadă nedeterminată sau permanent.

Capacitatea de asumare a unor obligații specifice, cum ar fi încheierea unei căsătorii, încheierea unui contract, inițierea unei activități comerciale, redactarea unui testament etc., se stabilește în conformitate cu normele specifice din domeniul respectiv.

3.4 Stabilirea filiației, inclusiv adopția

3.4.1 Stabilirea filiației

Responsabilitățile unui părinte față de copil sunt reglementate de Codul civil maltez, însă autoritatea părintească încetează *ipso jure* atunci când copilul împlinește vârsta de optsprezece ani. Competența instanței malteze este stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești (Regulamentul Bruxelles II bis). Acest aspect este discutat pe larg în [secțiunea corespunzătoare](#).

3.4.2 Adopția

Adopția este reglementată, de asemenea, de Codul civil maltez, iar acesta este aplicat de instanțele malteze de fiecare dată când acestea sunt competente. Adopțiile străine sunt recunoscute în temeiul legislației malteze în termenii Convenției asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale.

3.5 Căsătoria, cuplurile necăsătorite/care locuiesc împreună, parteneriatele, divorțul, separarea judiciară, obligațiile de întreținere

3.5.1 Căsătoria

Valabilitatea formală a unei căsătorii este reglementată de legea locului unde este încheiată căsătoria. În Malta, formalitățile pentru încheierea căsătoriei pot fi consultate în capitolul 255 din Legislația Maltei ([Legea privind căsătoria](#)). Legea respectivă reglementează, printre altele, restricțiile privind căsătoria. Una dintre restricțiile prevăzute de lege este aceea că „o căsătorie încheiată între două persoane dintre care una sau ambele au vârsta sub șaisprezece ani este nulă”.

Legea aplicabilă în Malta este cea a domiciliului soților care este luat în considerare.

3.5.2 Cuplurile necăsătorite/care locuiesc împreună și parteneriatele-

Uniunile civile sunt reglementate de capitolul 530 din Legislația Maltei (Legea privind uniunile civile) care, la rândul său, face trimitere la capitolul 255. Astfel, formalitățile și cerințele prevăzute în capitolul 255 trebuie să fie îndeplinite în cazul uniunilor civile.

3.5.3 Divorțul și separarea judiciară

O instanță malteză va avea competență în materie de proceduri de divorț numai în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești. Acest aspect este discutat pe larg în [secțiunea corespunzătoare](#).

3.5.4 Obligațiile de întreținere

Malta are obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere. Acest aspect este discutat pe larg în [secțiunea corespunzătoare](#).

3.6 Regimul proprietății matrimoniale

Legea aplicabilă în Malta este legea din locul unde se află locuința conjugală (*lex situs*). La articolul 1316 din Codul civil se prevede că orice căsătorie încheiată în Malta conduce la un regim al comunității de bunuri (*community of acquests regime*). În plus, în cazul în care soții au încheiat o căsătorie în afara teritoriului Maltei însă ulterior s-au stabilit în Malta, comunitatea de bunuri va apărea de îndată ce aceștia își stabilesc reședința în Malta, cu excepția cazului în care soții au încheiat anterior un acord prin care au exclus regimul comunității de bunuri.

3.7 Testamente și succesiuni

În cazul testamentelor și al succesiunilor, instanțele malteze au adoptat, în mod constant, normele de *common law*. Astfel, „în cazurile de succesiune *ab intestat* (adică atunci când nu există testament), se aplică legea domiciliului testatorului la momentul decesului în ceea ce privește succesiunea bunurilor mobile; în ceea ce privește succesiunea bunurilor imobile, se aplică legea jurisdicției pe teritoriul căreia se află bunurile. În cazurile în care există testament, capacitatea testatorului de a redacta un testament este stabilită de legea domiciliului testatorului la data redactării testamentului. Un legatar va avea capacitatea de a primi bunuri mobile dacă acesta are capacitate fie în conformitate cu legea propriului său domiciliu, fie în conformitate cu legea domiciliului testatorului”. În plus, „un testament este valabil din punct de vedere formal dacă acesta respectă oricare dintre următoarele legi: legea locului unde a fost executat (și anume, de regulă, locul unde este semnat și înregistrat) la momentul în care a fost executat; legea domiciliului, a reședinței obișnuite sau a cetățeniei testatorului la momentul executării testamentului; legea domiciliului, a reședinței obișnuite sau a cetățeniei testatorului la momentul decesului. De asemenea, un testament va fi valabil din punct de vedere formal pentru a transfera bunuri imobile dacă acesta respectă legea jurisdicției pe teritoriul căreia se află bunurile imobile.”

3.8 Proprietatea reală

3.9 Insolvența

Malta are obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1346/2000 privind procedurile de insolvență, astfel cum a fost modificat. Regulamentul menționat stabilește, printre altele, normele relevante în cadrul procedurilor care implică desistarea parțială sau totală a debitorului și numirea unui lichidator în cazul în care interesele principale ale debitorului se află într-un stat membru al UE. În cazurile care nu intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1346/2000, se va aplica legea malteză atunci când instanța malteză este competentă, și anume atunci când societatea este înregistrată în Malta.

Ultima actualizare: 11/04/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.